

קַפֶּסֶת הַזְכָּרוֹנוֹת שֶׁל סָבָא

סיפור בבינה מלאכותית | עריכה: אופיר מרגוליס

בְּעֵלִית הַגַּג נֶשֶׁל סָבֵא אֶלְחָנָן,
מִצָּאָה נֶעֱדָה קַפְסֵת עֵין קַטְנָה.

הַקַּפְסָה הִיְתָה מְכֻסָּה בְּאַבָּק
וְנֶעֱוָלָה בְּמִנְעוּל זָהָב קָטָן.

נֶעֱדָה הַחֲזִיקָה אוֹתָהּ בְּזֵהִירוֹת.
הִיא הִרְגִישָׁה שְׁבִתוֹךְ הַקַּפְסָה
מִסְתַּתֵּר סוּד חָשׁוּב,
נֶשֶׂרַק מְחַכָּה לְהַתְגַּלוֹת.

"מָה מֵצֵאתָ שָׁם,
נָעֵה שְׁלִי?"
שָׁאֵל סָבָא אֶלְחָנָן.

הוּא רָאָה אֶת נָעֵה יוֹשֶׁבֶת
עַל הַרְצָפָה, אוֹחֶזֶת
בְּקַפְסָה מִשָּׁנָה וְיִשָּׁנָה.

סָבָא אֶלְחָנָן הִתְקַרַּב וְזָהָה מִיַּד
אֶת הַקֶּפְסָה.

הוא התישב ליד נכדתו ולחש:
"זהו הזכרון שלי, נעדה."

סָבָא אֶלְחָנָן לְטַף בְּעַד־יְנֹת
אֶת הַקִּפְסָה הַיְשָׁנָה.

זְכֵרֹנֹת רְחוּקִים מְלֵאוּ אֶת לְבוֹ
וְהוּא הֶחְלִיט לְסַפֵּר לְנֶעֱמָה
מָה כָּל כֶּךָ מִיַּחַד בָּהּ.

"אֵת יוֹדֵעַת, נֶעֱמָה? הַקִּפְסָה הַזֹּאת שׁוֹמְרֵת סוּד שְׁמֵעוּלָם
לֹא סִפְרֵתִי לָךְ.

הַיּוֹם זֶהוּ יוֹם מִיַּחַד, יוֹם שְׁבוּ מְסֻפְרִים עַל זְמַן אַחֵר
- זְמַן שְׁבוּ סָבָא שְׁלָךְ הָיָה יְלָד, מִמֶּשׁ כָּמוֹךְ."